

JAARVERSLAG 2012

Dinsdag 8 januari 2013

Beste vergadering,

Het is mij een niet-onverdeeld genoegen u het jaarverslag 2012 te presenteren, want jaarlijks weerkerend moeizaam schrijfgewrocht en writers block bezweren. Ik durf mijn kop erop te verwedden dat u hier helemaal niet op zit te wachten, maar, als bij vele dingen in het leven, moeten wij erdoor en het beste trachten.

1. 10 januari

Mijn relaas begint de 10de januari, een avondje enkel bestemd voor de leden met zijn allen gaan ze beslissen hoe de 11 verkozenen 3 jaar vrije tijd mogen besteden. Enkel wie al drie jaar lid is, staat op de lijst van verkiesbare members ingeschreven, behalve Walter Taghon, die - als wist hij het vooraf - uiteindelijk was thuisgebleven.

Bij malchance had Maria in de mot gekregen dat haar echtgenoot op de lijst ontbrak, zodat we de eerste ronde mochten overdoen, of we kregen keet in de barak. Terwijl ik mijn jaarverslag debiteerde, liep Geert naar huis om nog eens te drukken, op papier, wel te verstaan, 't was niet zo dat we hem van de pot moesten rukken.

Ondanks alle commotie lukt het dan toch, maar de uitslag blijft bijna eender als tevoren. 't Ontslag van Piet brengt Jan terug, die 26 jaar geleden al eens 7 jaar tot de Eed mocht behoren. In de 2de ronde voor de Deken wordt alweer Renaat uit de 11 verkozenen uitverkoren, We mogen stellen dus dat deze verkiezing weinig veranderingen bracht, behalve dan de score.

Sommigen van de stemmers in De Swaene - en dat was niet eens de helft der leden - houden er nogal rare ideeën op na over wie een functie in de Eed mag bekleden: door de namen van onzichtbare, slapende of ontslagnemende leden te markeren degraderen zij een serieus gebeuren tot een bedenkelijke klucht en wekken mijn kolere...

2. 14 februari

Op 14 februari ontvangen we in De Swaene de kunstpaus van Vlaanderen en daarbuiten, terwijl we in feite op Valentijn het vrouwtje moeten verwennen, maar daar kan ze naar fluiten. Jan Hoet heeft het over 'Taboes en extremen in de kunst' met kunstvoorbeelden allerhande, die doorheen de eeuwen het voor- en onderwerp waren van een hoop ergernis en schande.

Vanuit zijn jaren sletsekes met Permeke loodst hij ons doorheen de artistieke eeuwen waarin menige artiest de goegemeente wou choqueren of om aandacht wilde schreeuwen. Hetzij met bloot, hetzij met baanbrekende technieken, hetzij met een schokkende teneur staat telkens hier of daar de één of andere kunstenaar klaar als beeldende provocateur

Voor Hoet staat echter als een paal boven water dat een artiest de volle vrijheid heeft en dat het niet hoort dat op zijn of haar kunstgewrocht een sticker met 'censuur' wordt gekleefd. Openstaan, dat moet je, voor alle vormen van de kunst en zeker niet je ogen sluiten, vooral niet als je in een museum komt waar in je blikveld naakte borsten zich ontsluiten. Sorry, ik laat me even gaan. Maar 't is alweer gedaan.

3. 2, 3, 9, 11, 16 en 17 maart

In maart is het weer alle hens aan dek voor de mannen van het toneel met man en macht maken ze de zaal een ietsiepietsie theaterfunctioneel. Meike, Geert en Koen hebben lang gewrocht om dat Sierens-stuk op te kunnen voeren, en daarin slagen ze met bijstand van Maria Eeuwigdurend en met behoorlijk wat bravoure.

Mimi, Michel en Gabriël evolueren in de catacomben van een shoppingcentrum, bijgestaan door een gekooide valkparkiet, een requisiet, of zo u wilt, addendum. Ze liggen overhoop met de maatschappij, met hun gevoelens, met hun verleden, ook met zichzelf, omdat ze geen van allen hechte banden kunnen smeden.

De een chaotisch, de ander egoïstisch haantje en nog een hinkepoot met een oedipuscomplex, als deze drie tesamen moeten functioneren loopt het zo lekker als een defecte luxaflex. Ze zijn op zoek naar beter leven, affectie, waardering en zijn elkanders reddingsboot. Met hopen goede wil, gaat het tenslotte toch een beetje lukken en harken ze uit de sloot.

Maria Eeuwigdurende Bijstand is een stuk om van te houden, met aandoenlijke figuren, balancerend op de rand van de maatschappij, herkenbaar toch, al zijn het karikaturen. Merci Mimi, Michel en Gabriël om de mensen alweer een lach en een traan te bezorgen want daarvoor spelen we toneel: vandaag genieten en even weg de zorg voor morgen.

4. 17 april

In april zitten we met een oud-journalist die aan voordeelprijs een try-out komt geven: Mark Vanlombeek, die 13 jaar geleden zijn journalistieke carrière heeft opgegeven. En nu probeert hij met 'Van onze reporter ter plaatse' de draad weer op te pikken met de tijd waarin hij voor televisie het peloton nog volgde met zijn kennersblikken.

Beste Mark, ik ga niet beweren dat jouw levensverhaal eerder leek op ouwehoeren, of dat de anekdotes die je over de coureurs vertelde mij sterk konden beroeren. Je hebt een tweede kans gegrepen via een theaterbureau om te kunnen rapporteren, maar je moet beseffen dat het niet voldoende is enkel en alleen op je naam te teren.

Bij 't jonge volkje ben je een illustere onbekende, alleen de oude garde kent je nog. Voorlopig zou ik het bij proefvoorstellingen houden en mét reductie, vooralsnog... Gelukkig ben je laatst als gemeenteraadslid verkozen voor CD&V in Zaventem, misschien sla je daar meer spijkers met koppen en ben je politiek iets meer ad rem.

5. 5 mei

Voor de tweede keer in het bestaan van onze Camere openen we een comedy-café. 'Ongericht Enthousiasme' en Kamagurka moeten zorgen voor een onderhoudende soiree. Eerst brengen de drie prettig gestoorde kompanen een gevarieerde performance, met visuele en verbale grappen, niet altijd even smaakvol, zorgen ze voor ambiance

En als 't publiek goed opgewarmd is, komt Luc Zeebroek met zijn absurditeiten, verkleed als Kamagurka, neemt hij ons mee doorheen zijn bos vol rariteiten. 'Sprook', zo heet zijn presentatie, is een keten van onzichtbare ontmoetingen eenmans-conversaties in zijn denkbeeldige wereld tussen mensen, dieren, dingen...

Hij waagt het ook om mensen in het publiek te sommeren om zijn fantasie te delen en slaagt erin te improviseren met volwassenen die het kind in zich niet eens verhelten. Geslaagde avond, al bij al, met toeschouwers die zich door comedy laten charmeren en toch totaal andere mensen die je op een toneelvoorstelling niet zult detecteren...

6. 9 mei

Wie 'Maene' zegt, hoort meteen het getokkel van pianotoetsen klinken en bij ons bezoek in Ruiselede krijgen we, meteen na 't koffiedrinken, en onder deskundige begeleiding, alles te zien en te horen over piano's, die ze daar in mekaar steken zoals wij als kind het deden met meccano's.

't Zijn specialisten in hun vak met een ziel voor hun muzikale ambacht, die de finesses van de stiel hebben verfijnd van het ene op het andere geslacht en die tot ver over de grenzen een stevige reputatie hebben opgebouwd. In de muzikwereld is Maene een vaste waarde, gesneden uit het goede hout

Met Hans Vervenne krijgen we daarbovenop een concert in talloze variaties, op diverse klavieren, in allerhande stijlen en met de noodzakelijke explicaties. We eindigen de visite in stijl met een hapje en een wijntje om na te praten en rijden met een goed gevoel naar huis, de piano-instuif beviel ons bovenmate

7. 12 juni

De 12de juni gaat de Camere naar Velzeke op bezoek bij het PAM
Het Provinciaal Archeologisch Museum, een Gallo-Romeins 'in memoriam'.
Naar 't schijnt best de moeite om die antiquiteiten te gaan ontdekken,
maar ik bleef thuis, omdat ik 's anderendaags heel vroeg moest vertrekken.

Geen verslag dus over Galliërs noch Romeinen, noch over het bezoek,
alleen de foto's van Jean-Pierre op de website leveren u een invalshoek.
Om het mankement enigszins te milderen lees ik nu een oud anoniem Romeins gedicht
in vrije vertaling weliswaar, want in 't latijn zou dat voor u latijn blijven allicht...

De titel luidt : In cauda venenum
In vertaling: Het venijn zit hem in de staart

In cauda venenum

Toen ik je voor het eerst ontmoette,
daar op het forum in Pompei
in je witte tunica en met je rosse sproeten,
dacht ik meteen: da's iets voor mij.

Je stond daar als een openbaring
en prikkelde mijn zinnen.
Ik was nog jong, had geen ervaring
hoe kon ik jou toch winnen ?

Fortuna was mij echter welgezind:
toen je sandaaltje losschoot van je voet,
kwam ik in actie als een hazewind
en heb jou met een lach begroet.

Maar 't lachen was mij gauw vergaan:
toen ik je voet weer schoeide,
kwam vanonder je tunica een rare geur vandaan.
Mijn ogen traanden, mijn neus verschroeide.
Je liefelijke voet die mijn oog bekoorde,
verspreidde een walm die mij bijna vermoordde.

In cauda venenum... al was het hier de voet
die mij voor onbezonnen passie heeft behoed.

8. 11 juli

Ondanks het gure weerbericht, met voorspelde herfstige wind- en regenvlagen besluiten we, dezelfde morgen van 11 juli, de geplande fietstocht toch te wagen. Omdat in Damme een triatlon plaatsvindt, is het trefpunt nu in Lapschuere om tegen de middag in Cadzand te arriveren, zo ongeveer te twaalfder ure.

Eerst gaat het naar Sint-Anna Ter Muiden zonder jachten of jagen voor een eerste opkikker op een zonnig terrasje zonder vlagen. Vandaar gaat het naar Knokke en het Zwin, én de eerste stortbui op onze nek. Door de felle wind bereiken we Cadzand zo fris als de borden van een afdruipek.

Een smakelijke snack met daarbij een lekker bier of wijntje maakt veel goed. Ook hier is het terras weer zonovergoten, en daaruit putten we de moed om tegen wind naar Sluis te pedaleren, voor de laatste bevoorrading vòòr de finale. We zijn de veerpont naar Lapschuere nog niet helemaal over, of het is weer balen.

Een tweede keer kletsnat en schuilen zelfs om de regendruppels te weerstaan en vloekend verder tot aan de auto's die gelukkig daar aan de kerk nog staan. 'Door de wind, door de regen, dwars door alles heen, al zit alles me tegen...' zo gaat het liedje van Stef Bos, waar ik aan dacht, krom over mijn stuur gelegen.

Een goed idee dat wel, een fietstocht op 11 juli, voor mij mag het gerust nog eens maar als Geert nog zo'n tocht uitstippelt, mag er een eitje méér in Clara's brievenbus. Bij thuiskomst is er ruim de tijd om ons wat op te smukken voor de Clochard, en na een frisse douche en nog eens nat, wacht ons een dineetje knus onder mekaar.

't Was al bij al een mooie dag en dan bedoel ik het niet meteorologisch, nee, 't gaat hem om het samendoen en samenzijn, dat is toch logisch

9. 11 september

Het zomerreces van 2012 wordt met een maand verlengd, omdat ene Bart Lauvrijs een ziektebriefje binnenbrengt. Die morgen zelf dat hij moet verschijnen, hangt hij aan de telefoon om te vertellen dat we het moeten doen zonder zijn persoon.

Hij zou het hebben gehad over superstitie en flatulentie... 't Is geen drama zoals nine-eleven, maar wel vervelende absentie.

Ter compensatie wil ik iets over superstitie en flatulentie presenteren, een oud anoniem Romeins gedicht, vrij vertaald, wil ik u reciteren
In het latijn: 'Nemo sine flatus est',
vrij vertaald: 'Iedereen doet mee in het blaasorkest'.

Nemo sine flatu est

Aemilia, Vestaalse maagd, die het haardvuur brandend houdt,
loopt over 't Forum Vesta's tempel binnen met een bussel hout.
Ze loopt sierlijk, zwierig en gezwind, durft niemand aan te kijken,
ze is aan Vesta toegewijd, ontzegd zijn haar de vleselijke praktijken.

En daar stapt Plinius, nog juveniel en vast van plan zijn kans te wagen.
Hij loopt haar achterna de tempel in en droomt ervan Aemilia te behagen.
Daar bij het vuur, dat ze met vaste hand en ijzeren pook aanwakkert
pakt Plinius haar vanachter bij de lendenen beet, terwijl het vuur opflakkert.

Ze rukt zich om, geschrokken en verbijsterd door dit handgemeen,
en laat van alternatie een enorme wind en klinkend als geeneen,
Daarbovenop, vermits gedraaid naar 't vuur, spuit uit haar billen
een gigantische steekvlam, en beiden slaan meteen aan 't gillen.

Plinius, het onnozel kalf, totaal van streek en buiten zinnen
waant dat zich hier een wonderlijk mirakel gaat ontspinnen,
en dat Aemilia zich tot een vurige draak zal transformeren.
Halsoverkop neemt hij de benen, wil heel het Forum alarmeren.

Maar de wraak van Jupiter voor zijn onbezonnen daad is gruwzaam !
Wil hij zijn keel wijd openzetten, zijgt Plinius ter aarde neer, zielloos lichaam...

Dit waargebeurd verhaal bewijst dat men Vestaalse maagden moet ontzien
vooral omdat ook zij flatuleren, gevaarlijk bij een open vuur nog bovendien...

10.9 oktober

In oktober waait een andere wind een bekende econoom naar Knesselare:
Koen Schoors, professor in Gent, komt hier 'De Perfecte Storm' verklaren
een boek met leuke cartoons waarin hij de eurocrisis benadert en verklaart,
en zo te horen heeft hij zijn eigen ideeën hoe die klus moet worden geklaard.

Met handenvol grafieken doet hij uit de doeken waar het schoentje knelt
en zijn oplossingen voor de malaise worden allen op een rijtje voorgesteld.
Dieper daarop ingaan wil ik deze avond niet, 'k vind het niet geschikt in 't jaarbegin
u meteen met allerminst hoopgevende cijfers te confronteren, 't helpt niet evenmin.

De financiële crisis én de vergrijzing in ons land moeten de politici grote zorgen baren.
Als ze naar Koen Schoors willen luisteren is er mogelijk uitkomst voor de komende jaren.
Hoewel, die mensen zijn niet gewoon te luisteren, zij horen liefst zichzelf nog redeneren
en hun ideeën zijn meestal geïnspireerd door wie hen het meeste stemmen zal fourneren.

Voor die avond past toch een dankwoord aan Walter en Jan
die in discussie durfden gaan met de professor, en of dat kan.
Meestal gaat het er in onze vergaderingen veel te bezadigd aan toe,
wat meer ambiance en dispuut kan heus geen kwaad, is geen taboe...

11. 13 november

In november is het de beurt aan 'Gust en de leute van Knesselare' wanneer Jan Van de Castele over August Victor Bultynck komt vertellen. Het is zo zijn gewoonte om verhalen uit de oude doos te vergaren, dit keer met plaatjes, muziek en zang en met assistentie van enkele gezellen.

Jan en Paul zorgen voor de beeldjes, Jonas voor de accordeonmuziek, en Wim en Johan vervoeren het publiek met hun zoetgevooid gezang. Ze brengen samen een verhaal van meer dan 100 jaar geleden, authentiek: de geschiedenis van Knesselare, van de man en van zijn literair belang.

't Was beslist een opmerkelijke kerel, die August Bultynck van bij ons, ietwat vergeten schrijver, dichter en een songwriter avant-la-lettre een katholiek en flamingant in hart en nieren, tegen de franskiljons die zijn volk wou verheffen zonder de Vlaamse volksaard te verkett'ren

t' Was een leerrijke avond over deze Knesselaarse zoon én historisch onderstut en dank zij Jan is ons collectief geheugen weer opgefrist en gemeentelijk bijgewerkt. 't Was ook een plezante avond met accordeon en liedjes uit de oude doos geput. Het kan niet anders als een medebroeder wat vertelt, dat het de samenhangigheid versterkt.

12. 1 december

't Moet lukken dat we Elooï zijn verjaardag net op een 1 december kunnen vieren, zo kunnen we de leden die zaterdag in de gemeentezaal met een concert plezieren. We krijgen een mix van Angelsaksische volksliederen van 'Faran Flad' te horen, niet voordat onze Deken het cultureel beleid van de gemeente in de grond gaat boren.

Hopelijk doen ze er iets aan, maar ik vrees dat door het gebrek aan centen wij hier niet te gauw getuige zullen zijn van een gemeentelijke culturele lente. Renaat doet er nog een schep bovenop door in zijn intro met een bazooka te dreigen, een verdedkte intimidatie, waarmee hij de schepen van cultuur over de streep wil krijgen.

Enfin, 't moest eens gezegd en de verkozenen weten wat we willen, maar, zoals mijn moeder zaliger altijd zei: een kei kan men niet villen...

Met de muziek van Faran Flad kan de schepen van cultuur rustig bekomen, 't is genieten van de songs en van het Britse zangeresje uit mijn dromen... Ach, laat ik me nu toch weer meeslepen door mijn onderbuikgevoel, ondanks de jaren is dat bij mij nog altijd 't zelfde bij 't zien van een leuke smoel.

Ter zake weer: na 't concert gaan we droogjes en natjes proeven hier in dit lokaal, genieten na met een gezellige babbel onder kompanen, gemoedelijk en joviaal

Voilà, mijn 3 Iste jaarverslag zit er op, laat er ons nog eentje drinken. Maar ga eerst op zoek naar Bob, als g' er straks niet in wilt stinken...

Dank u voor uw aandacht !